

Nr 96.

Av herr **Ström, Fredrik**, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till understödjande av svensk folkminnesforskning.

Det är ganska underligt, att i en tid då nationens samlade andliga kraft måste väckas till liv och hållas vid makt för att riket skall kunna rida ut de väldigaste stormar, som någonsin rasat utanför dess kuster, så har man inom vida kretsar ännu icke förstått vilken väldig makt till andlig styrka och trofasthet mot fädernas arv och rikets tarv den folkliga traditionen utgör. Följaktligen har man flera år å rad skurit ned anslagen till ortsnamnsforskningen, till landsmålsarkiven, till dialektforskningen och folkminnesforskningen. Att så ringa uppskattas denna viktiga sida av svensk folklig kultur samtidigt som folkrörelserna själva bryta sig väg till ökat inflytande är att djupt beklaga.

I årets statsverksproposition ha väl inga nya större nedskärningar på dessa områden ägt rum, men intet heller gjorts för att reparera de olyckliga följderna av tidigare våldsamma anslagsbeskärningar. Dessa ha ofta varit så stora och så förödande för den vetenskapliga forskningen att vederbörande styrelser för landsmålsarkiven måst på det allvarligaste varna för dess följder.

I en annan motion har jag berört vad följderna av nedskärningarna blivit för folkminnesforskningen vid Göteborgs högskola. Nu vill jag med några ord dröja vid följderna av nedskärningen av anslagen till Hyltén-Cavalliusstiftelsen för svensk folkminnesforskning. 1940 prutades på detta lilla anslag 7 000 kronor och 1941 prutades 1 100 kronor. Institutet begär nu en höjning av anslaget med blygsamma 2 400 kronor för att i någon liten mån kunna hålla fältarbetet i bygderna uppe. Följderna av beskärningarna ha nämligen blivit att fältarbetet allvarligt skadats. Universitetskanslern tillstyrker en förhöjning med 1 000 kronor. Kungl. Maj:t avvisar varje höjning, säkerligen icke med lätt hjärta.

Riksdagen, som består av de svenska bygdernas egna representanter och vet vad betydelse bygdekulturen och bygdeforskningen ha för den samlade svenska kulturen, bör trots de hårda tiderna kunna höja sig till förståelse av nödvändiga offer för vår gamla bonde-, arbetar- och herrgårdskulturs tillvaratagande och utforskande.

Jag tillåter mig hemställa,

att riksdagen måtte besluta att höja bidraget till Hyltén-Cavallius-stiftelsen i Lund med 2 400 kronor eller från föreslagna 19 100 kronor till 21 500 kronor.

Stockholm den 23 januari 1942.

Fredrik Ström.
